روزنامه صبح ایران
دنیای اقتصاد
گروه اندیشه
۵۲۱۸۹۳۶۶
andisheh@den.ir

راز پایداری سیاست‌های نامناسب و نامحبوب چیست؟

اقتصاد «دست روی دست گذاشتن»

جاش هندریکسون
اقتصاددان

امروز می‌خواهم استدلال کنم که علم اقتصاد می‌تواند به ما در درک هیچ کاری نکردن نیز کمک کند. می‌توانیم از همان ابزارهایی که برای توضیح چرایی انجام اقدامات خاص از سوی افراد به کار می‌بریم، برای توضیح چرایی دست روی دست گذاشتن آنها نیز استفاده کنیم. در واقع، این رویکرد می‌تواند به ما کمک کند برخی مشاهدات را که در غیر این صورت عجیب و نامفهوم به نظر می‌رسند، درک کنیم.

آن هزینه‌های ثابت دردسرساز

بسیاری از تصمیمات اقتصادی مستلزم پرداخت نوعی هزینه ثابت برگشت‌ناپذیر هستند. نقل‌مکان از جایی به جای دیگر، هم از نظر هزینه‌های پولی مربوط به جابه‌جایی و هم از حیث هزینه فرصت دور شدن از خانواده و دوستان، مستلزم تحمل هزینه‌های ثابت قابل توجهی است. بازگشت به محل قبلی به شما امکان می‌دهد بخشی از آن هزینه را جبران کنید (زیرا از مزیت نزدیک‌تر بودن به خانواده و دوستان برخوردار می‌شوید)، اما این کار مستلزم پرداخت هزینه‌های پولی جدیدی است. شما نمی‌توانید هزینه اولیه را بازیابی کنید.

همین مساله درباره احداث یک کارخانه نیز صدق می‌کند. هنگامی که شرکتی تصمیم می‌گیرد کارخانه‌ای احداث کند یا از این کار صرف‌نظر کند، با هزینه ثابت قابل توجهی روبه‌رو است. برای مثال، خود عملیات ساخت‌وساز هزینه‌بر است و باید پیش از آغاز هرگونه تولید پرداخت شود. اگر شرکت تصمیم بگیرد کارخانه را تعطیل کند، ممکن است نتواند خریداری برای آن پیدا کند. حتی اگر خریداری هم پیدا شود، بعید است بتواند هزینه احداث کارخانه را به‌طور کامل بازیابی کند؛ زیرا کارخانه برای کاربرد خاصی ساخته شده که احتمالا با کاربرد موردنظر خریدار جدید متفاوت است.

مثال‌های بسیار دیگری نیز می‌توان مطرح کرد، اما درس اساسی این است که افراد ممکن است از انجام برخی کارهایی که امکان انجامشان را دارند، صرف‌نظر کنند؛ زیرا آن کارها مستلزم تحمل هزینه‌های ثابت هستند. برای مثال، فرض کنید من هزینه ثابت احداث کارخانه‌ای در ویننام را می‌پردازم تا محصولات آن را به ایالات متحده صادر کنم. پس از آن، ارزش دلار کاهش می‌یابد و در نتیجه، محصولات من برای مصرف‌کنندگان آمریکایی گران‌تر می‌شوند. این در حالی است که دستمزد کارگران را به پول رایج محلی پرداخت می‌کنم. اگر از ابتدا می‌دانستم چنین اتفاقی رخ خواهد داد، شاید هرگز تصمیم به احداث این کارخانه نمی‌گرفتم.

همین مساله را می‌توان درباره نقل‌مکان به مسافتی دور نیز مطرح کرد. ممکن است برای پذیرفتن شغلی جدید، هزینه نقل‌مکان را بپردازم و به شهر دیگری بروم. اما پس از رسیدن من به مقصد، شرکت تصمیم می‌گیرد برای کاهش هزینه‌ها برخی مشاغل را حذف کند و شغل من نیز یکی از آن‌هاست. اکنون در حالی بیکار شده‌ام که ارتباطات خود با خانواده و دوستانم را از دست داده و مبلغ قابل توجهی نیز برای نقل‌مکان هزینه کرده‌ام. اگر می‌دانستم احتمال وقوع چنین اتفاقی وجود دارد، هرگز نقل‌مکان نمی‌کردم. با این حال، بازگشت به محل قبلی نیز پرهزینه است. در چنین شرایطی چه باید بکنم؟

در این گونه موقعیت‌ها، بهتر است افراد را به منزله کسانی در نظر بگیریم که اختیار انجام یک اقدام خاص را دارند، اما الزامی به انجام آن ندارند. این صورت‌بندی از آن جهت مفید است که می‌توانیم ارزش اختیار انجام یک اقدام مشخص را برآورد کنیم. برای این منظور، می‌توانیم از همان منطقی استفاده کنیم که در تحلیل اختیارهای مالی به کار می‌بریم.

می‌توان شهود زیربنایی این بحث را به این صورت توضیح داد: هدف فرد باید حداکثرسازی ارزش اختیار خود باشد. اما چگونه می‌توان به این هدف دست یافت؟ این مثال را در نظر بگیرید. فرض کنید قصد دارید کارخانه جدیدی احداث کنید. تقاضا به‌طور متوسط در طول زمان رو به افزایش است. بخشی از تقاضا برای محصول شما قابل پیش‌بینی است و بخش دیگر آن با عدم‌قطعیت همراه است.

بر اساس منطق متعارف، اگر ارزش فعلی تنزیل‌شده کارخانه از هزینه احداث آن بیشتر باشد، باید کارخانه را بسازید. با این حال، عدم‌قطعیت درباره تقاضای آینده انگیزه‌ای برای به‌تعویق انداختن این تصمیم ایجاد می‌کند؛ زیرا ارزش فعلی تنزیل‌شده مورد انتظار، همزمان با نوسانات تقاضا تغییر می‌کند. صرف اینکه ارزش فعلی تنزیل‌شده مورد انتظار امروز از هزینه احداث کارخانه بیشتر است، به این معنا نیست که یک ماه یا یک سال دیگر نیز چنین خواهد بود. ممکن است تقاضا به‌طور غیرمنتظره‌ای کاهش یابد.

به بیان دیگر، شما به نوعی حاشیه اطمینان میان ارزش فعلی تنزیل‌شده مورد انتظار و هزینه احداث کارخانه نیاز دارید؛ به گونه‌ای که حتی کاهش‌های غیرمنتظره تقاضا نیز به زیان منجر نشوند. اما چگونه باید این حاشیه اطمینان را تعیین کرد؟

برای پاسخ، مساله را باید به این صورت در نظر گرفت: ارزش اعمال اختیار در روزی که آن را اعمال می‌کنید (در این مثال، روزی که کارخانه را احداث می‌کنید)، برابر است با ارزش فعلی تنزیل‌شده مورد انتظار منهای هزینه ثابت احداث کارخانه. از آنجا که تقاضا رو به افزایش است، هرچه بیشتر صبر کنید، ارزش اعمال اختیار بیشتر خواهد شد. با ثابت بودن سایر شرایط، این امر ارزش اختیار را افزایش می‌دهد. با این حال، هرچه بیشتر صبر کنید، ارزش فعلی تنزیل‌شده کارخانه کاهش می‌یابد. شما باید آستانه‌ای برای تقاضا انتخاب کنید که این بده‌بستان را متوازن سازد و ارزش اختیار را به حداکثر برساند.

پس از تعیین این آستانه، بهترین اقدام این است که تا زمانی که تقاضا به آن سطح نرسیده است، هیچ کاری انجام ندهید.

تصمیمات اقتصادی دارای چنین ویژگی‌هایی، اغلب به مشاهدات تجربی گسسته و نامنظم منجر می‌شوند. منظورم این است که اگر تصمیم‌گیری یک فرد یا بنگاه واحد را بررسی کنید، به نظر می‌رسد که تصمیم‌گیرنده برای دوره‌های زمانی طولانی هیچ اقدامی انجام نمی‌دهد، اما در فواصل زمانی مشخص، تصمیمات اقتصادی بزرگی می‌گیرد.

نمونه بارز این پدیده را می‌توان در داده‌های مربوط به سرمایه‌گذاری مشاهده کرد. اگر داده‌های سری زمانی ایالات متحده را بررسی کنید، خواهید دید که سرمایه‌گذاری، مانند بسیاری دیگر از متغیرهای کلان اقتصادی در یک اقتصاد در حال رشد، روندی صعودی دارد؛ اما در مقایسه با تولید، از نوسانات نسبتا بیشتری برخوردار است. بررسی توزیع سرمایه‌گذاری در هر دوره زمانی مشخص، دلیل این امر را روشن می‌کند. درمی‌یابید که در هر دوره، تنها بخش بسیار کوچکی از بنگاه‌ها اقدام به سرمایه‌گذاری می‌کنند. با این حال، همان بنگاه‌هایی که سرمایه‌گذاری می‌کنند، مبالغ بسیار هنگفتی را به این کار اختصاص می‌دهند. انواع بسیار دیگری از تصمیمات اقتصادی نیز در این دسته قرار می‌گیرند. در ادامه، به بررسی برخی از آنها می‌پردازیم.

نرخ ارز و توزیع تجارت

در پی فروپاشی نظام برتون وودز و شناور شدن نرخ‌های ارز، نرخ‌های ارز واقعی به‌مراتب پرنوسان‌تر شدند. این موضوع اهمیت دارد؛ زیرا نوسان نرخ ارز واقعی به معنای تغییر قدرت خرید واقعی پول است. اگر دلار در عمل تقویت شود، هزینه کالاهای خارجی کاهش می‌یابد. این امر همچنین به معنای ارزان‌تر شدن نهاده‌های وارداتی است. بنابراین، انتظار می‌رود که نوسانات قابل توجه نرخ ارز واقعی، محل استقرار فعالیت‌های تولیدی را تغییر دهد.

با این حال، به‌تدریج این نکته مورد توجه قرار گرفت که به‌نظر می‌رسد نوسانات نرخ ارز واقعی از واقعیت‌های اقتصادی جدا افتاده‌اند. منظور از این تعبیر آن بود که تا اواسط دهه ۱۹۸۰، با وجود نوسانات بسیار شدید نرخ ارز واقعی، این تغییرات ظاهرا تاثیر چندانی بر محل استقرار فعالیت‌های تولیدی نداشتند.

توضیح پل کروگمن درباره اینکه چرا به نظر می‌رسید این نوسانات نرخ ارز واقعی از واقعیت‌های اقتصادی جدا افتاده‌اند، بر همین منطق ارزش اختیار استوار بود. ورود به بازارهای خاص و خروج از آنها مستلزم تحمل هزینه‌های ثابت قابل توجهی است. بنابراین، نرخ ارز واقعی باید از آستانه معینی فراتر می‌رفت تا ورود به بازار صادراتی توجیه اقتصادی پیدا کند. از سوی دیگر، برای بنگاه‌هایی که از قبل در بازار صادراتی فعالیت داشتند، نرخ ارز واقعی باید به زیر آستانه مشخص دیگری کاهش می‌یافت تا آنها را به خروج از بازار ترغیب کند.

اما معنای این وضعیت آن است که نرخ ارز واقعی دارای دو آستانه، یکی بالایی و دیگری پایینی، است. تا زمانی که نوسانات نرخ ارز واقعی در محدوده میان این دو آستانه باقی بماند، نه ورودی به بازار صورت می‌گیرد و نه خروجی از آن. بنابراین، ممکن است نرخ‌های ارز تغییرات بسیار زیادی را تجربه کنند، بی‌آنکه فعالیت اقتصادی متناظری با این تغییرات صورت گیرد.

اوضاع نابسامان و امتناع از نقل‌مکان

همین منطق درباره تصمیم افراد برای نقل‌مکان کردن یا نکردن نیز صدق می‌کند. گاهی افراد در مناطقی زندگی می‌کنند که روند افولی را طی می‌کنند و فرصت‌های موجود در بازار کار آنها رو به کاهش است. با این حال، همچنان در همان مناطق باقی می‌مانند. چرا برای دستیابی به فرصت‌های بهتر، آنجا را ترک نمی‌کنند؟

اگر نقل‌مکان کنید، فرصت‌های شغلی موجود در محل سکونت فعلی خود را رها می‌کنید و به‌جای آن، فرصت‌های شغلی موجود در منطقه‌ای دیگر را انتخاب می‌کنید. ممکن است تصور شود که تا زمانی که فرصت‌های شغلی در منطقه جدید بهتر از فرصت‌های فعلی باشند، باید نقل‌مکان کنید. اما نقل‌مکان مستلزم تحمل هزینه‌های ثابت قابل توجهی است. هزینه‌های پولی جابه‌جایی خودتان (و احتمالا خانواده‌تان) و تمام وسایلتان چشم‌گیر است. در عین حال، ممکن است دوستان، خانواده، آشنایی با محیط و دانش محلی خود را نیز از دست بدهید.

برای مثال، وقتی نقل‌مکان می‌کنید، کسی که در محل قبلی از فرزندتان مراقبت می‌کرد تا شما سر کار بروید، جای خود را به یک مرکز نگهداری از کودکان می‌دهد. دیگر نمی‌دانید برای تعمیر لوله‌ای که نشتی پیدا کرده است، باید با چه کسی تماس بگیرید. افزون بر این، محل سکونت جدید نیز با عدم‌قطعیت همراه است. اگر نقل‌مکان کنید و وضعیت بازار کار در منطقه جدید رو به وخامت بگذارد، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

همان‌طور که من و همکارم، جان گاردنر، در مقاله‌ای درباره این موضوع نوشته‌ایم، بنابراین بهتر است تصمیم به نقل‌مکان را از منظر ارزش اختیار بررسی کنیم. افراد آستانه‌ای را برای وخامت اوضاع در نظر می‌گیرند که پس از رسیدن شرایط به آن، حاضر می‌شوند محل زندگی خود را ترک کنند. صرف مشاهده فرصت‌های بهتر برای افراد کافی نیست. آنها درباره دوام و پایداری این فرصت‌های بهتر با عدم‌قطعیت روبه‌رو هستند و نقل‌مکان نیز مستلزم تحمل هزینه‌های ثابت و برگشت‌ناپذیر قابل توجهی است. افراد می‌خواهند پیش از نقل‌مکان اطمینان حاصل کنند که این تصمیم واقعا ارزش هزینه‌های آن را دارد.

راز دوام سیاست‌های نامحبوب

حتی می‌توانیم همین منطق را درباره رفتارهای غیربازاری نیز به کار ببریم. برای مثال، چگونه می‌توان سیاستگذاری را از این منظر تحلیل کرد؟ افراد اغلب به سیاست‌هایی اشاره می‌کنند که به ادعای آن‌ها، هزینه‌هایشان بیشتر از منافعشان است و برای توضیح این وضعیت، دلایل گوناگونی مطرح می‌کنند.

یکی از استدلال‌های رایج این است که سیاست‌هایی که برای جامعه هزینه خالص ایجاد می‌کنند، اجرا می‌شوند و دوام می‌آورند؛ زیرا منافع آنها در اختیار گروه کوچکی متمرکز است، در حالی که هزینه‌هایشان میان گروه بزرگی از افراد پراکنده می‌شود. دریافت‌کنندگان منافع، انگیزه قدرتمندی برای تداوم این منافع دارند. از آنجا که هر یک از افرادی که هزینه‌ها را می‌پردازند، تنها سهم بسیار کوچکی از کل هزینه‌ها را متحمل می‌شوند، انگیزه چندانی ندارند که برای متوقف کردن یا لغو بعدی آن سیاست اقدام کنند.

افزون بر این، حتی اگر هزینه‌های یک سیاست از منافع آن بیشتر باشد، ممکن است هزینه ثابت حذف یک سیاست موجود از صرفه‌جویی ناشی از حذف آن بیشتر باشد. در چنین شرایطی، سیاست مذکور دوام می‌آورد.

(این موضوع همچنین یکی از نقاط اختلاف در ادبیات پژوهشی مربوط به این بحث را آشکار می‌کند. هزینه‌های سازمان‌دهی مخالفان یک سیاست، خود نوعی هزینه ثابت هستند. اگرچه این هزینه‌ها در محاسبه جریان هزینه‌های مستمر سیاست لحاظ نمی‌شوند، به هر حال هزینه محسوب می‌شوند. منتقدان این سیاست‌های نامطلوب معمولا این هزینه‌ها را نادیده می‌گیرند و صرفا بر جریان منافع و هزینه‌ها تمرکز می‌کنند. اما فعلا از این بحث صرف‌نظر می‌کنیم).

با این حال، در محیطی پویا که هزینه‌های خالص یک سیاست مشخص در طول زمان تغییر می‌کنند، منطقی است که اگر این هزینه‌های خالص به اندازه کافی افزایش یابند، انگیزه‌هایی برای کارآفرینان سیاسی ایجاد شود تا هزینه ثابت سازمان‌دهی ائتلافی برای حذف آن سیاست را بپذیرند. بنابراین، می‌توان کارآفرینان سیاسی را افرادی در نظر گرفت که اختیار سازمان‌دهی چنین ائتلافی را در اختیار دارند. آنها منتظر می‌مانند تا هزینه‌های خالص سیاست به اندازه‌ای افزایش یابد که سازمان‌دهی ائتلاف توجیه‌پذیر شود.

بر این اساس، فرآیند سیاستگذاری به این ترتیب عمل می‌کند: گروه‌های ذی‌نفع سازمان‌دهی می‌شوند و درباره سیاست‌ها با یکدیگر به مذاکره می‌پردازند. سازمان‌دهی یک گروه ذی‌نفع جدید هزینه‌بر است. با این حال، کارآفرینان سیاسی که نمایندگی گروه‌های ذی‌نفع بالقوه را بر عهده دارند، این اختیار را دارند که وارد عرصه شوند و سیاستی پرهزینه را تغییر دهند یا لغو کنند. آنها زمانی وارد عمل می‌شوند که هزینه‌های خالص سیاست از آستانه معینی فراتر رفته باشد.

این نقطه ورود، حد بالایی برای هزینه‌های خالص هر سیاست تعیین می‌کند. افزون بر این، سیاست‌هایی که از منظری ایستا ناکارآمد به نظر می‌رسند، از منظری پویا کارا هستند؛ دست‌کم در حدی که افق زمانی به‌طور نامحدود افزایش یابد. در نتیجه، ممکن است دوره‌های زمانی طولانی‌ای سپری شوند که در آنها به نظر برسد هیچ کس برای مقابله با یک سیاست پرهزینه اقدامی نمی‌کند. اما ناگهان، سیاست تغییر می‌کند.

مقاله‌ای درباره هیچ کاری نکردن

«ساینفلد» مجموعه تلویزیونی محبوبی بود که درباره هیچ چیز ساخته شده بود. چنین ایده‌ای نباید موفق می‌شد، اما موفق شد. هیچ کاری نکردن نیز یکی از مؤلفه‌های مهم تصمیم‌گیری اقتصادی است. شاید در نگاه اول، این موضوع چندان جالب به نظر نرسد، اما بسیاری از تصمیمات اقتصادی در واقع مستلزم انتخاب زمان بهینه برای تصمیم‌گیری و اقدام هستند. در فاصله میان این تصمیمات، از منظر تجربی چنین به نظر می‌رسد که فرد صرفا دست روی دست گذاشته و هیچ کاری نمی‌کند. این وضعیت ممکن است گیج‌کننده باشد.

با این حال، اگر مفهوم ارزش اختیار را درک کنید، استدلال اقتصادی نه‌تنها می‌تواند اقداماتی را که افراد انجام می‌دهند توضیح دهد، بلکه قادر است اقداماتی را که انجام نمی‌دهند و نیز چرایی طولانی شدن انتظار آنها پیش از اقدام را تبیین کند.

آگهی حق تقدم سهامداران در خصوص افزایش سرمایه

شرکت پیشران صنعت نفت و گاز خلیج فارس (سهامی خاص)
ثبت شده به شماره ۶۴۳۳۷۹ و شناسه‌ملی ۱۴۰۱۴۰۴۴۹۲۹

به اطلاع کلیه سهامداران شرکت می‌رساند که با عنایت به مصوبه مجمع عمومی فوق‌العاده مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۶ و تفویض اختیار عملی نمودن افزایش سرمایه به هیأت‌مدیره، نظر به این‌که مقرر است سرمایه شرکت در مرحله اول از مبلغ ۱۰۰۰ میلیارد ریال به مبلغ ۳۰۰۰ میلیارد ریال منقسم به ۳ میلیارد سهم ۱۰۰۰ ریالی با نام از طریق (آورده نقدی مندرج در ماده ۱۵۸ لایحه اصلاحی قانون تجارت) و همچنین از محل مطالبات سهامداران افزایش یابد، از کلیه سهامداران محترم شرکت درخواست می‌شود از تاریخ نشر این آگهی به‌مدت ۶۰ روز از حق تقدم خود نسبت به خرید سهم استفاده نمایند و مبلغ رسمی خرید سهام را به‌حساب شماره ۰۱۷۷۰۱۵۹۰۶۱۶۴ این شرکت نزد بانک تجارت شعبه پتروشیمی کد ۲۱۴ واریز و فیش مربوطه را به دفتر شرکت واقع در تهران، ضلع شمال غربی میدان شیخ بهائی، پلاک ۱۸، ساختمان رایان ونک، واحد ۴۰۶ به کدپستی ۱۹۹۳۸۷۳۰۳۵ تسلیم نمایند. ضمنا هر سهامدار به نسبت سهم خود (هر یک سهم ۲ سهم) حق تقدم در افزایش سرمایه دارد. بدیهی است پس از انقضای مهلت مقرر، هیأت‌مدیره می‌تواند سهام باقیمانده را به سایر متقاضیان واگذار نماید.

هیأت‌مدیره شرکت

سازمان آگهی‌ها
دنیای اقتصاد
۰۲۱-۸۹۰۱
(خط ویژه)
sazman.agahi@den.ir

PGSOC
PERSIAN GULF STAR OIL COMPANY
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی‌عام)

مناقصه‌عمومی دو مرحله‌ای خرید پره‌های ثابت و متحرک کمپرسور توربین گازی

شماره مناقصه: PGSOC-LEC- TURBINE COMPRESSOR BLADE -TE-02973

شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی‌عام) در نظر دارد خرید پره‌های ثابت و متحرک کمپرسور توربین گازی را از طریق مناقصه‌عمومی دو مرحله‌ای به شرکت واجد شرایط واگذار نماید، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۷ نامه اعلام آمادگی خود را (مطابق دستورالعمل مکاتبات مندرج در وبگاه شرکت نفت ستاره خلیج فارس سربرگ مناقصات به آدرس WWW.PGSOC.IR) به‌همراه فیش خرید اسناد به پست الکترونیکی Legal@pgsoc.ir ارسال کنند.
هزینه خرید اسناد: ۵،۰۰۰،۰۰۰ (پنج میلیون) ریال واریزی به‌حساب شماره ۰۲۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴۸ بانک تجارت با شماره شبا IR510180000000002390381134 به‌نام شرکت نفت ستاره خلیج فارس (متقاضیان به‌منظور دریافت شناسه اختصاصی پرداخت می‌بایست با بخش خزانه امور مالی به شماره ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۳۳، ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۶۰ و ۰۷۶-۳۱۳۱۳۳۵۷ تماس حاصل فرمایند.)
نکته: هزینه خرید اسناد مناقصه، غیرقابل برگشت می‌باشد.
میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۴۸،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ (چهل و هشت میلیارد) ریال. (در مرحله دوم دریافت می‌گردد.)
میزان پیش پرداخت: ۵۰ (پنجاه) درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت‌نامه بانکی معتبر
مدت قرارداد: ۱۲ (دوازده) ماه شمسی
مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه (پیشنهاد فنی "پاکت ب" و ارزیابی کیفی "پاکت د"): ساعت ۱۲ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۱۰/۲۷
محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی، حاکمیت شرکتی و قراردادها.
تلفن: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۷۱۷، دورنگار: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۱۳۱، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir
روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس

PGSOC
PERSIAN GULF STAR OIL COMPANY
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی‌عام)

مناقصه‌عمومی دو مرحله‌ای خرید دستگاه ضخامت سنج به‌همراه متعلقات

شماره مناقصه: PGSOC-LEC- Measuring Instrument-TE-03020

شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی‌عام) در نظر دارد خرید ۲۰ دستگاه ضخامت سنج به‌همراه متعلقات مورد نیاز خود را از طریق مناقصه‌عمومی به متقاضی واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۱ نامه اعلام آمادگی خود را (مطابق دستورالعمل مکاتبات مندرج در وبگاه شرکت نفت ستاره خلیج فارس سربرگ مناقصات به آدرس WWW.PGSOC.IR) به‌همراه فیش خرید اسناد به پست الکترونیکی Legal@pgsoc.ir ارسال کنند.
هزینه خرید اسناد: ۵،۰۰۰،۰۰۰ (پنج میلیون) ریال واریزی به‌حساب شماره ۰۲۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴۸ بانک تجارت با شماره شبا IR510180000000002390381134 به‌نام شرکت نفت ستاره خلیج فارس (متقاضیان به‌منظور دریافت شناسه اختصاصی پرداخت می‌بایست با بخش خزانه امور مالی به شماره ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۳۳، ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۶۰ و ۰۷۶-۳۱۳۱۳۳۵۷ تماس حاصل فرمایند.)
نکته: هزینه خرید اسناد مناقصه، غیرقابل برگشت می‌باشد.
میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۳۴،۰۲۲،۰۰۰،۰۰۰ (سی و چهار میلیارد و بیست و دو میلیون) ریال. (در مرحله دوم دریافت می‌گردد.)
میزان پیش پرداخت: ۵۰ (پنجاه) درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت‌نامه بانکی معتبر
مدت قرارداد: ۱۶ ماه شمسی
مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه (پیشنهاد فنی "پاکت ب" و ارزیابی کیفی "پاکت د"): تا ساعت ۱۲ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۱۰/۱۵
محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی، حاکمیت شرکتی و قراردادها.
تلفن: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۷۱۵، دورنگار: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۱۳۱، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir
روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس

PGSOC
PERSIAN GULF STAR OIL COMPANY
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی‌عام)

مناقصه‌عمومی دو مرحله‌ای خرید VIBRATION SWITCH

شماره مناقصه: PGSOC-LEC- VIBRATION SWITCH -TE-03011

شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی‌عام) در نظر دارد خرید ۳۰ (سی) عدد VIBRATION SWITCH با نشان تجاری ENDRESS & HAUSER مورد نیاز خود را از طریق مناقصه‌عمومی دو مرحله‌ای به متقاضی واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۱ نامه اعلام آمادگی خود را (مطابق دستورالعمل مکاتبات مندرج در وبگاه شرکت نفت ستاره خلیج فارس سربرگ مناقصات به آدرس WWW.PGSOC.IR) به‌همراه فیش خرید اسناد از طریق پست الکترونیکی Legal@pgsoc.ir ارسال کنند.
هزینه خرید اسناد: ۵،۰۰۰،۰۰۰ (پنج میلیون) ریال واریزی به‌حساب شماره ۰۲۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴۸ بانک تجارت با شماره شبا IR510180000000002390381134 به‌نام شرکت نفت ستاره خلیج فارس (متقاضیان به‌منظور دریافت شناسه اختصاصی پرداخت می‌بایست با بخش خزانه امور مالی به شماره ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۳۳، ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۶۰ و ۰۷۶-۳۱۳۱۳۳۵۷ تماس حاصل فرمایند.)
میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۹،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ (نه میلیارد و پانصد میلیون) ریال. (در مرحله دوم دریافت می‌گردد.)
میزان پیش پرداخت: ۵۰ (پنجاه) درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت‌نامه بانکی معتبر.
مدت قرارداد: ۱۹ (نوزده) ماه شمسی.
مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه (پیشنهاد فنی "پاکت ب" و ارزیابی کیفی "پاکت د"): تا ساعت ۱۲ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۱۰/۰۹
محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی، حاکمیت شرکتی و قراردادها.
تلفن: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۰۶۸، دورنگار: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۱۳۱، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir
روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس